

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: **Ing. P. J., PhD., zastúpeného advokátkou JUDr. J. M.**, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát**, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. KRP-131-2/DI-2-2008 zo dňa 18. augusta 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S 66/2008-27 zo dňa 4. septembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S 66/2008-27 zo dňa 4. septembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom č.k. 1 S 66/2008-27 zo dňa 4. septembra 2009 zamietol žalobu žalobcu podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a nepriznal mu právo na náhradu trov konania. Žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRP-131-2/DI-2-2008 zo dňa 18. augusta 2008,

ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a potvrdené rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v P. č. ORP-693/DI-2-SK-2008 zo dňa 16. júla 2008, ktorým mu bola uložená pokuta vo výške 7 000 Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 8 mesiacov podľa ustanovenia § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného (ďalej len zákon o priestupkoch) za spáchanie priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch, ktorého sa žalobca dopustil tým, že ako účastník dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 12. decembra 2007 v čase o 22.45 hod. na ceste č. I. v km 601,8 medzi P. a S., viedol osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz ML, pod vplyvom 0,72 až 0,78 promile alkoholu v krvi, čo mu bolo preukázané znaleckým posudkom č. 21/2008 znalca z odboru zdravotníctva – MUDr. A. G., keď žalobcovi bolo po nehode dychovou skúškou zistené 0,30 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu.

Krajský súd v Bratislave preskúmal rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že je nepochybné, že žalobca sa uvedeného priestupku dopustil tak, ako je to uvedené v napadnutom rozhodnutí. Svoj záver oprel o listinné dôkazy, ktoré boli súčasťou administratívneho spisu, a to najmä o Záznam dopravnej nehody č.p.: ČVS: ORP-182/DI-1-2007 zo dňa 13.12.2007, Zápis dychovej skúšky zo dňa 12.12.2007 o 23.32 hod., Zápisnicu o ohliadke miesta cestnej dopravnej nehody zo dňa 12.12.2007 o 22.55 hod., Zápisnice o vypočutí svedkov: E. T., ppráp. M. B., Zápisnicu o vypočutí znalca z odboru súdneho lekárstva MUDr. A. G.

Krajský súd nemal pochybnosti o správnosti postupu a konania príslušníkov policajnej hliadky, konkrétne policajta ppráp. M. B., ktorý vykonal zápis dychovej skúšky žalobcu zo dňa 12.12. 2007. Skutočnosť, že žalobca žiadal, aby bol vykonaný oder krvi, resp. aby sa mohol podrobiť následne ďalšej dychovej skúške výsledkom objasňovania priestupku preukázaná nebola. Spochybňovanie vykonaného dôkazu, (dychovej skúšky) zo strany žalobcu nebolo podľa krajského súdu opodstatnené, pretože žalobca, pokiaľ namietal vykonanie dychovej skúšky, mal sa tejto o pol hodinu znovu podrobiť (ako bol poučený príslušníkom PZ), aby vylúčil požitie alkoholických nápojov, resp. inej návykovej látky. Žalobca však opakovanú dychovú skúšku nevykonal a z miesta dopravnej nehody odišiel. Nepodrobil sa ani odberu krvi v nemocnici, pričom tvrdil, že príslušníka policajného zboru čakal v nemocnici asi do 02.00 hod. v noci. Tieto tvrdenia boli podľa krajského súdu vyvrátené práve

časovými nezrovnalosťami, ktoré súd zistil z jednotlivých výpovedí žalobcu ako aj z ostatných výpovedí v konaní. Žalobca tvrdil, že z miesta činu odišiel asi o 23.55 hod., pričom keď bol policajt ppráp. B. v nemocnici po vykonaní ohliadky miesta dopravnej nehody v čase od 00.30 do 01.00 hod., žalobcu v nemocnici nenašiel. Nenašiel ho ani pri jeho manželke, ktorá bola v nemocnici na RTG. Okolo 02.00 hod. v noci ppráp. B. sa telefonicky skontaktoval so žalobcom, ktorý uviedol, že je už doma, pričom nemá kde dať syna a na dopravný inšpektorát v P. príde až ráno. Krajský súd nemal za preukázané tvrdenie žalobcu, že príslušník polície sa s ním skontaktoval až ráno o 04.30 hod. a vtedy mu oznámil, aby prišiel podpísať zápisnicu o ohliadke.

K námietke žalobcu, že správny orgán nepostupoval v súlade s § 32 ods. 1 zákona o správnom konaní, podľa ktorého správny orgán nie je pri rozhodovaní viazaný len návrhmi účastníkov konania, ale musí vykonať také dôkazy, aby bol nepochybne zistený skutočný stav veci, krajský súd s poukazom na ustanovenie § 33 ods. 1 zákona o správnom konaní uviedol, že žalobca ako účastník konania mal byť viac iniciatívny a keď tvrdil, že bezprostredne namietal výsledok dychovej skúšky ako aj to, že nepožil alkoholické nápoje, nebol problém, aby toto svoje tvrdenie dokázal tým spôsobom, že by sa opätovne podrobil dychovej skúške, ako aj následne odberu krvi. Žalobca teda nevyvinul žiadnu iniciatívu, aby tieto skutočnosti preukázal. Argumentácia žalobcu, ktorú použil v správnom konaní, ako aj pred súdom, teda že sa nemohol zúčastniť odberu krvi, resp. nemohol ísť na dopravný inšpektorát z dôvodu, že sa stará o syna, je podľa krajského súdu neúčinná, pretože ako pred súdom vypovedal, jeho sestra, ktorá bezprostredne po dopravnej nehode bola v kontakte tak s ním, ako aj s jeho maloletým synom, sa vzhľadom na závažnosť situácie mohla o syna postarať počas doby, kedy by sa žalobca podrobil odberu krvi.

Pokiaľ išlo o tvrdenie žalobcu, že dezinfekčný prostriedok Corsodyl, použitý pri poskytovaní prvej pomoci, mohol spôsobiť nameranú hladinu alkoholu v dychu, krajský súd konštatoval, že toto tvrdenie vyvrátili dôkazy, a to vykonaná skúška súdnym lekárom MUDr. G. v rámci vypracovania znaleckého posudku, ako aj obsah vypracovaného znaleckého posudku ohľadom samotného pôsobenia prípravku Corsodyl vo vzťahu k vykonanej dychovej skúške bezprostredne po dopravnej nehode. Žalobca síce namietal skutočnosti uvedené v znaleckom posudku, ale na preukázanie opaku neurobil žalobca nič. Ak si bol žalobca istý, že nepožil žiadny alkoholický nápoj, ani žiadnu inú návykovú látku, mal v čase svojho ošetrenia v nemocnici požiadať o krvnú skúšku za prítomnosti lekára alebo inej osoby a príslušníka PZ. Ak v nemocnici príslušník PZ nebol prítomný, nič mu

nebránilo v tom, aby telefonicky požiadal o jeho prítomnosť, aby odber krvi nebol následne spochybnený.

K námietkam žalobcu, že samotná dopravná nehoda nebola šetrená v súlade so správnym poriadkom, krajský súd uviedol, že zo strany žalobcu bolo potrebné tieto tvrdenia jednoznačne preukázať. Na rozdiel od toho čo tvrdil, nezúčastnil sa opakovanej dychovej skúšky, nepodrobil sa odberu krvi a na dopravný inšpektorát, vzhľadom k tomu, že sa musí postarať o syna, sa dostavil až na druhý deň ráno o 08.30 hod., keď už vykonanie opakovanej dychovej skúšky, či odberu krvi bolo irelevantné. Všetky tieto skutočnosti podľa krajského súdu nasvedčujú tomu, že žalobca sa týmto úkonom chcel jednoducho vyhnúť.

K spochybneniu samotného merania hladiny alkoholu v dychu zo strany žalobcu krajský súd uviedol, že k nemu došlo až písomným prejavom dňa 13. decembra 2007, pričom samotné meranie sa uskutočnilo už 12. decembra 2007 vykonanou dychovou skúškou o 23.52 hod. Obranu žalobcu v tomto smere krajský súd považoval za účelovú, pretože dychová skúška bola vykonaná certifikovanými prístrojmi a tvrdenia vo vzťahu k použitiu dezinfekčného prostriedku Corsodyl boli jednoznačne vyvrátené znaleckým posudkom MUDr. A. G.

Krajský súd nemal pochybnosti o dôslednom zistení skutočného stavu veci, ako aj o vyvedení správnych záverov na základe dôkazov, ktoré vykonal prvostupňový správny orgán a s ktorými sa stotožnil aj žalovaný. Žalovaný postupoval v súlade so zákonom a jeho závery sú logické, pričom dôkazy získané v správnom konaní boli zákonné a krajský súd ich považoval za dostatočne presvedčivé a pravdivé.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že krajskému súdu predložil dôkaz, že v Nemocnici P., a.s. sa po dopravnej nehode nachádzal a podrobil sa lekárskemu vyšetreniu. Žalobca nemal záujem vyhnúť sa odberu krvi ani kontrolnej dychovej skúške. Žiadal príslušníka polície, aby bola vykonaná kontrolná dychová skúška, alebo odber krvi, lebo vedel, že žiadny alkohol pred jazdou nepožil. Jediným relevantným dôkazom na preukázanie alkoholu v krvi je výsledok odberu krvi. Zo záznamu priemyselnej videokamery na centrálnom príjme v nemocnici, ktorý predložil prvostupňovému súdu, bolo zrejmé, v ktorom čase sa v nemocnici nachádzal a nachádzal sa tam aj v čase, kedy tam údajne mal byť i príslušník polície. Príslušník polície mal aj číslo žalobcu, preto mu nie je zrejmé,

prečo ho nekontaktoval, ak ho v nemocnici skutočne hľadal. Príslušník polície žalobcu ani nevyzval, aby sa podrobil kontrolnej dychovej skúške. Podľa názoru žalobcu, požitie alkoholu mu malo byť preukázané relevantným spôsobom, čo nebolo. Skutočnosť, že žalobca bol v nemocnici, je potvrdená aj správou lekára, ktorý ho na centrálnom príjme v kritický deň ošetroval.

Znalec MUDr. A. G. nemohol relevantne potvrdiť, že žalobca pred jazdou požil alkohol, mohol len zistiť, či použitý prípravok Corsodyl mohol spôsobiť prítomnosť alkoholu v krvi. Žalobca nesúhlasí s tým, že znaleckým posudkom bolo potvrdené, že požil alkohol.

Správne orgány nepostupovali v súlade s ustanoveniami § 32 ods. 1 a 3 zákona o správnom konaní. Vyjadrenie policajta ppráp. M. B. považuje žalobca za účelové v snahe obhájiť správnosť postupu pri vyšetrowaní dopravnej nehody s cieľom potvrdiť jeho záver na začiatku vyšetrowania, že dopravnú nehodu zavinił žalobca tak, ako to policajné orgány prezentovali v tlači.

Žalovaný sa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu v plnej miere stotožnil s rozsudkom krajského súdu a zotrval na všetkých skutočnostiach uvedených vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 7. novembra 2008. Námietku žalobcu, že účelové vyjadrenie policajta ppráp. M. B. má obhájiť správnosť postupu pri vyšetrowaní dopravnej nehody považuje za nedôvodnú a účelovú. Vec zavinenia dopravnej nehody, v súvislosti s ktorou vykonal žalobca dychovú skúšku, nemá s predmetom žaloby bezprostrednú súvislosť. Určenie zavinenia dopravnej nehody bolo predmetom iného konania. Žalovaný vylúčil akékoľvek úvahy vo vzťahu k zaujatosti či ovplyvňovaniu pri vybavovaní veci. Policajt dokumentujúci dopravnú nehodu by sa nevystavil možnosti trestného stíhania pre zločin zneužitia právomoci verejného činiteľa v zmysle § 326 Trestného zákona, a to pre zistenie a zadokumentovanie priestupku žalobcu zákonnými prostriedkami. Je tiež nepochybné, že o zavinení dopravnej nehody nerozhodoval uvedený policajt na základe svojho subjektívneho názoru, ale na základe zabezpečených dôkazov, pričom postup v konaní bol dozorovaný príslušnou prokuratúrou.

K námietkam voči záverom znaleckého posudku žalovaný uviedol, že týmto znaleckým posudkom bolo vylúčené, že zistená hodnota alkoholu u žalobcu pri dychovej skúške je odôvodnená požitím prípravku Corsodyl pri poskytnutí prvej pomoci na mieste nehody. Žalovaný zároveň považuje výsledok dychovej skúšky za zákonný a prípustný dôkaz v tomto konaní, čo okrem iného potvrdzuje aj certifikát

o overení pri dychovej skúške použitého analyzátora dychu Alcotest 7410, výr. č. AEFM-0017 vydaný Slovenskou legálnou metrológiou, n.o., Metrologickým pracoviskom K. Použité meradlo bolo overované 21 dní pred dychovou skúškou žalobcu.

Žalovaný sa nestotožnil s tvrdením, že jediným relevantným dôkazom na preukázanie alkoholu v krvi je výsledok odberu krvi. Zároveň poukázal aj na skutočnosť, že žalobca vykonával dychovú skúšku opakovane, keďže ju stále maril (nevykonával predpísaným spôsobom podľa poučenia policajta) a to tým, že fúkal prerušovane. Po poučení policajtom, že ak bude mariť dychovú skúšku, tak bude vykonaný odber krvi, žalobca uviedol, že bude fúkať a na odber krvi nepôjde. Dychovú skúšku žalobca vykonal asi po desiatom pokuse. S poukázaním na lekársku správu žalobcu zo dňa 13. decembra 2007 o 01.24 hod. žalovaný nevidí súvis a možné odôvodnenie nesprávneho vykonávania dychovej skúšky žalobcom z dôvodu jeho zdravotného stavu.

Nakoľko žalobca nepredložil záznam priemyselnej videokamery o jeho prítomnosti v nemocnici už v priebehu konania o priestupku, ale až na pojednávaní krajského súdu, žalovaný sa k obsahu tohto záznamu nevyjadruje. Zároveň však nevidí dôvod, na základe ktorého by tento záznam mal vylučovať výpoveď policajta M. B.

Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v Prešove potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v zmysle § 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmal rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v medziach odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. KRP-131/DI-2-2008, vyplýva, že žalobca, ako účastník dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 12. decembra 2007 v čase o 22.45 hod. na ceste

č. I. v km 601,8 medzi P. a S., sa po tejto dopravnej nehode v čase o 23.32 hod. podrobil dychovej skúške, ktorou mu bolo zistené 0,30 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu. Opakovaná dychová skúška u žalobcu nebola vykonaná, nakoľko z miesta nehody odišiel. Zároveň sa nepodrobil ani odberu krvi, pričom podľa záznamu policajtov žalobca na mieste dopravnej nehody odmietol zisťovanie hladiny alkoholu prostredníctvom odberu krvi. Následne bolo znaleckým posudkom č. 21/2008, znalca z odboru zdravotníctva – MUDr. A. G., preukázané, že v čase dopravnej nehody mohol mať žalobca 0,72 až 0,78 promile alkoholu v krvi, čo z medicínskeho hľadiska možno hodnotiť ako podnapitosť. Znalec zároveň zisťoval, či použitie orálneho antibakteriálneho roztoku Corsodyl mohlo u žalobcu spôsobiť nameranú hladinu alkoholu v dychu, pričom dospel k záveru, že ak by žalobca pred dopravnou nehodou nepožil nijaký alkohol a tesne po dopravnej nehode mu bola vyčistená ústna dutina roztokom Corsodyl, tak by mal v čase dychovej skúšky negatívnu hladinu alkoholu v krvi (0,00 mg/l). Znalec zároveň posúdil aj teoretickú možnosť, že žalobca by po dopravnej nehode vypil celé balenie (300 ml) Corsodylu. V tom prípade by podľa znaleckého posudku bola hladina alkoholu v krvi v rozmedzí 0,12 – 0,16 promile, čo je však v rozpore s objektívne zistenou hladinou alkoholu v krvi vo výške 0,63 promile.

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v P. č. ORP-693/DI-2-SK-2008 zo dňa 16. júla 2008 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že ako účastník dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 12. decembra 2007 v čase o 22.45 hod. na ceste č. I. v km 601,8 medzi P. a S., viedol osobný automobil zn. Mercedes Benz ML, pod vplyvom 0,72 až 0,78 promile alkoholu v krvi, za čo mu podľa ustanovenia § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch bola uložená pokuta vo výške 7 000 Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 8 mesiacov, pričom sa do času zákazu započítava aj čas odo dňa zadržania vodičského preukazu. Rozhodnutím žalovaného č. KRP-131-2/DI-2-2008 zo dňa 18. augusta 2008 bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v P. č. ORP-693/DI-2-SK-2008 zo dňa 16. júla 2008.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V predmetnej veci žalobca namietal závery znaleckého posudku a tvrdil, že požitie alkoholu mu nebolo preukázané relevantným spôsobom. Žalobca sa tiež snažil dokázať tvrdenú skutočnosť, že po dopravnej nehode sa nachádzal v nemocnici, kde ho príslušník polície nekontaktoval za účelom vykonania odberu krvi na zistenie hladiny alkoholu.

Najvyšší súd sa plne stotožnil s názorom Krajského súdu v Prešove, že žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán, postupovali pri objasňovaní priestupku v súlade so zákonom a žalobca sa uvedeného priestupku dňa 12.12.2007 dopustil tak ako je uvedené v napadnutých rozhodnutiach.

So všetkými relevantnými námietkami žalobcu sa vysporiadal už žalovaný správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a ani odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Keď teda krajský súd dospel k právnemu záveru, totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Na zdôraznenie tohto záveru najvyšší súd uvádza, že v konaní nebolo potrebné dokazovať, či sa žalobca po dopravnej nehode nachádzal v nemocnici a ako dlho tam zotrval. Podstatnou skutočnosťou je, že žalobcovi bolo po dopravnej nehode z dychu zistené požitie alkoholu a znaleckým posudkom bola následne určená hladina alkoholu v krvi v čase dopravnej nehody. Žalobca sa nepodrobil opakovanej dychovej skúške a ani krvnej skúške na zistenie hladiny alkoholu, pričom je potrebné súhlasiť so záverom krajského súdu, že ak si bol žalobca istý svojím tvrdením, že pred jazdou nepožil alkohol, dokázať túto skutočnosť malo byť jeho eminentným záujmom (na žalobcovi spočívalo dôkazné bremeno - § 34 ods. 1 zákon a č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 514 zákona o priestupkoch), pričom je potrebné uviesť, že správny orgán nestaval v tomto smere žalobcovi žiadne prekážky. V prípade záujmu sa žalobca mohol bez problémov

skontaktovať s políciou a podrobiť sa odberu krvi na zistenie hladiny alkoholu, jeho konanie po dopravnej nehode však takúto snahu nepreukazuje.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods.1 a § 246c ods. 1 O.s.p., nakoľko žalobca v odvolacom konaní nemal úspech a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. augusta 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová